Felyeton

Gen qazdı, dərin qazdı, özü düşdü

El arasında belə bir söz var: "Gen qaz, dərin qaz, axırda özün düşəcəksən". Birisi digərinə hiylə, kələk gəlmək istəyəndə işlədilir bu ifadə. Elə bil bədnam qonşularımızın əməlinə, xislətinə biçilib bu kəlam. Ermənilər əsrlərdir ki, Azərbaycana, qardaş Türkiyəyə qarşı təxribatçı əməllərə əl atmaqda davam edirlər. Onlar xəstə təxəyyülləri ilə "dənizdən dənizə böyük Ermənistan" xülyası ilə hər cür riyakarlıqdan, çirkin əməllərdən, qarayaxmalardan əl çəkmirlər. Guya əzildikləri, soyqırımına məruz qaldıqları barədə qoltuğuna sığındıqları ölkələrin parlamentlərində, senatlarında haray-həşir qopararaq imdad diləyənlər, tərtib etdikləri saxta xəritələrdə Qarabağın onlara mənsub olduğunu qəbul etdirmək üçün dəridən-qabıqdan çıxanlar bundan ötrü hiyləgərliklə pusquda durub məqam gözləyiblər. Tarixin müəyyən dönəmlərində istədiklərinə nail olublar da.

Keçən əsrin 80-ci illərində keçmiş SSRİ-də dövlət hakimiyyətinin başına keçən M.Qorbaçovun siyasi səbatsızlığından, satqınlığından məharətlə istifadə etdilər və Dağlıq Qarabağın Ermənistana birləşdirilməsi kimi ağlasığmaz bir məsələni ortaya atdılar. Birinci Qarabağ müharibəsi başlandı. Çayır kimi dünyanın hər yerinə yayılan və oralarda kök atan erməni diasporu bəzi xoşqeyrət avropalı deputatların, hökumət və dövlət nümayəndələrinin, siyasətçilərin, pula görə şəxsiyyətini satan jurnalistlərin başını "bişirdilər", onların ağa qara deməyinə nail oldular. Bu binəvalar da oturublar Avropada, heç nədən xəbərləri yoxdur, elə zənn edirlər ki, dünyanın çarxını fırladan onlardır, ona görə də adlarını "demokrat" qoyaraq istədiklərini edə bilərlər. Amma yanılırlar. Unudurlar ki, haqq incələr, lakin üzülməz. Gün gəlir, qarşılarına bir oğul çıxır və həqiqəti şillə kimi çırpır bələlərinin üzünə, deyir: "Cənablar, xanımlar, bir əvvəl güzgüdə özünüzə baxın, sonra bizə demokratiya dərsi keçin".

Ötən əsrin sonlarında ermənilərin Azərbaycana qarşı başladıqları torpaq, ərazi iddiaları 32 ilə yaxın bir dövr ərzində xalqımıza ağır həyat, soyqırımı, qaçqınlıq yaşatsa da, sonda onların özlərinin acı məğlubiyyəti ilə başa çatdı. Buna kimi bədnam qonşularımız işğal etdikləri rayonlarımızın şəhər, qəsəbə və kəndlərini xarabazara çevirdilər. Evləri, tarixi-mədəni abidələri, məscidləri viran etdilər. Xalqımızın izlərini silməyə çalışaraq abidələri ya dağıtdılar, ya Ermənistana daşıdılar, ya da öz xeyirlərinə saxtalaşdırdılar. Yeraltı, yerüstü sərvətlərimizi talayıb apardıqları azmış kimi, goreşən cildinə girib, qızıl diş axtarışı ilə qəbirləri bərbad hala saldılar.

Qısası, ermənilər ötən müddət ərzində Qarabağda daşı daş üstünə qoymayıblar. Belə bir məsəl var: "Çarığı it aparar, çarıqsız da it qalar". Prezident, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə müzəffər ordumuz onları torpaqlarımızdan iti qovan kimi qovub çıxartdı. Özünü qalib, yenilməz hesab edən Ermənistan ordusu dabanına tüpürüb üzü İrəvana doğru qaçdı. Şuşanın alındığını görən N. Paşinyan yenidən onun-bunun ayağına düşməyə başladı. Bir dövlətin başçısından dəstək görməyəndə digərinə yalvardı. Onlardan erməni xislətini, hiylə və yaltaqlığını başa düşənlər də oldu ki, başa düşməyənlər də. Başa düşənlər bir daha bildilər ki, bir ağacda oturub min budağı silkələmək ermənilərin qanındadır. Bu məqsədlə bədnam qonşularımız İkinci Qarabağ müharibəsinə üçüncü dövlətləri cəlb etmək üçün hər cür pis əməllərə əl atırdılar. Rusiya ilə Türkiyəni qarşı-qarşıya qoymağa çalışırdılar. Lakin onların bu niyyətləri ürəklərində qaldı. Hər iki dövlətin başçısı haqqədalət, barış, sülh tərəfdarı olduqlarını, Cənubi Qafqazda sabitliyin yaranmasını istədiklərini göstərdilər. Çapalamaqda olan Paşinyanın üz tutduğu, imdad dilədiyi Fransa Prezidenti İ.Makron da Ermənistanın işinə yaraya bilmədi.

Müharibə Qələbəmizlə başa çatdı. Bu münasibətlə dekabrın 10-da Azadlıq meydanında Zəfər paradı keçirildi. Tədbirdə Türkiyə Prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğan başda olmaqla qardaş ölkənin nümayəndə heyəti iştirak etdi. Xalqımız Zəfər paradını böyük sevinc və qürur hissi ilə izlədi. Bundan sonra hər il 8 Noyabr - Zəfər Günü kimi qeyd olunacaq. Xalqımız şəhidlik zirvəsinə yüksələn oğullarımızı dərin ehtiramla həmişə yad edəcək.

Ermənistan isə məğlub ölkədir. İndi burada ara qarışıb, məzhəb itib. Məğlubiyyətlərinin səbəbkarı kimi hamı Nikolu xain deyə çağıraraq istefasını tələb edir. Amma unudurlar ki, Nikoldan da zəhərliləri pərdə arxasında daldalanıblar. Əgər R.Köçəryan, S.Sarkisyan və digər erməni şovinistləri, həmçinin Azərbaycanın çörəyini yedikləri halda separatçılıq edən ermənilər vaxtında papaqlarını qarşılarına qoyub fikirləşsəydilər, aqibətləri belə olmazdı. Necə deyərlər, Allah adamın əvvəl ağlını, sonra canını alır. Əfsuslar olsun ki, ermənilərin əksəriyyəti (az sayda ermənini nəzərə almasaq) bir toplum olaraq (xalq deməyək, onların xalq olmağına çox qalıb) düşdükləri vəziyyəti, bunun səbəbini yenə də düzgün qiymətləndirə bilmir, yuvarlandıqları girdabda çapalaya-çapalaya əl-qol atırlar. Hələ də anlamırlar ki, özgə üçün qazdıqları quyuya özləri düşüblər.

Seyran CAVADOV,
"Azərbaycan"